

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec C-300/15

Charles Kohll

a

Sylvie Kohll-Schlesser

proti

Directeur de l'administration des contributions directes

[návrh na začatie prejudiciálneho konania,
ktorý podal Tribunal administratif (Luxembursko)]

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Články 21 a 45 ZFEÚ — Voľný pohyb a pobyt osôb, ako aj pracovníkov — Daň z príjmov — Starobný dôchodok — Daňová úľava pre dôchodcov — Podmienky poskytnutia — Držba potvrdenia o zrážke dane vydaného vnútroštátnym správnym orgánom“

Abstrakt – Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 26. mája 2016

1. *Voľný pohyb osôb — Pracovníci — Ustanovenia Zmluvy — Osobná pôsobnosť — Štátny príslušník jedného členského štátu s bydliskom v tomto členskom štáte a poberajúci starobný dôchodok vyplácaný platiteľom so sídlom v inom členskom štáte z dôvodu skoršieho zamestnania vykonávaného v uvedenom členskom štáte — Zahrnutie*
(Článok 45 ZFEÚ)
2. *Občianstvo Únie — Ustanovenia Zmluvy — Osobná pôsobnosť — Štátny príslušník jedného členského štátu s bydliskom v tomto členskom štáte a poberajúci starobný dôchodok vyplácaný platiteľom so sídlom v inom členskom štáte z dôvodu skoršieho zamestnania vykonávaného v uvedenom členskom štáte — Zahrnutie*
(Článok 21 ZFEÚ)
3. *Prejudiciálne otázky — Príslušnosť Súdneho dvora — Určenie relevantných prvkov práva Únie*
(Článok 267 ZFEÚ)
4. *Voľný pohyb osôb — Pracovníci — Rovnosť zaobchádzania — Dane z príjmu — Vnútroštátna právna úprava, ktorá vyhradzuje využívanie daňovej úľavy len pre daňovníkov, ktorí získavajú starobný dôchodok podliehajúci dani v tomto členskom štáte a ktorí majú potvrdenie o zrážke dane vydané vnútroštátnymi orgánmi — Nepripustnosť — Dôvod — Neexistencia*
(Články 21 a 45 ZFEÚ)

1. Občan a štátny príslušník členského štátu sa môže dovolávať článku 45 ZFEÚ v rozsahu, v akom sa týka starobného dôchodku vyplácaného z dôvodu jeho skoršieho zamestnania v členskom štáte, ktorý nie je členským štátom, ktorého je štátnym príslušníkom, ani členským štátom, kde mal bydlisko v čase vzniku skutkových okolností veci, nezávisle od otázky, či sa po tom, čo pracoval v tomto inom členskom štáte, prisťahoval do členského štátu svojho pôvodu, aby si hľadal zamestnanie alebo sa zamestnal.

(pozri bod 28)

2. Pozri text rozhodnutia.

(pozri bod 32)

3. Pozri text rozhodnutia.

(pozri bod 35)

4. Články 21 a 45 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia takej vnútroštátnej daňovej právnej úprave, ktorá vyhradzuje využívanie daňovej úľavy pre dôchodcov len pre daňovníkov, ktorí majú potvrdenie o zrážke dane, pričom toto potvrdenie sa nevydáva v prípade, ak dôchodok, hoci je zdaniteľný v členskom štáte bydliska daňovníka, nie je predmetom zrážkovej dane v tomto členskom štáte, najmä z dôvodu, že vyplácaťel tohto dôchodku má sídlo v inom členskom štáte.

Konkrétnejšie, pokiaľ ide o článok 45 ZFEÚ, zavedením rozdielneho zaobchádzania medzi daňovníkmi s bydliskom v dotknutom členskom štáte v závislosti od členského štátu, z ktorého pochádzajú starobné dôchodky zdaniteľné v uvedenom členskom štáte, ktoré daňovníci poberajú, a odmietnutím výhody daňovej úľavy pre daňovníkov, ktorých vyplácaťel dôchodku má sídlo na území iného členského štátu, vnútroštátna právna úprava môže odrádzať zamestnancov od vyhľadávania alebo prijatia zamestnania v inom členskom štáte. Pokiaľ ide o článok 21 ZFEÚ, keďže daňové zvýhodnenie, ktoré predstavuje daňová úľava, bolo odmietnuté daňovníkovi, ktorý uplatnil svoje právo slobodne sa pohybovať a zdržiavať sa v inom členskom štáte, než je členský štát, ktorého je štátnym príslušníkom, a ktorý z dôvodu svojho pobytu v tomto inom členskom štáte poberá dôchodok vyplácaný dlžníkom so sídlom v poslednom uvedenom členskom štáte, tento daňovník je znevýhodnený v porovnaní s daňovníkmi, ktorí neuplatnili svoje právo slobodne sa pohybovať a zdržiavať sa v inom členskom štáte.

Takéto rozdielne zaobchádzanie nemožno vysvetliť rozdielnou objektívnou situáciou. Daňová úľava bola totiž zavedená s cieľom rozvíjať selektívnu daňovú politiku v prospech osôb, ktoré patria k najzraniteľnejším sociálnym vrstvám, aby sa im v dôsledku takej daňovej úľavy umožnilo disponovať vyšším príjmom. Vzhľadom na taký cieľ daňovník rezident, ktorý poberá starobný dôchodok, ktorého zdroj je v inom členskom štáte, nie je nevyhnutne v inej situácii, ako je situácia daňovníka rezidenta poberajúceho takýto dôchodok od dlžníka so sídlom v jeho štáte bydliska, keďže obaja títo daňovníci môžu patriť k najzraniteľnejším sociálnym vrstvám. Takéto rozdielne zaobchádzanie sa nemôže odôvodňovať ani úvahami administratívnej a praktickej povahy, ani potrebou zachovať koherentnosť vnútroštátneho daňového režimu. Totiž po prvé, to čo sa spochybňuje nie je systém založený na zrážkovej dani ani primeraná a praktická povaha potvrdenia o zrážke dane, ale absolútne odmietnutie poskytnúť daňovú výhodu, ak dotknutý daňovník nie je schopný predložiť takéto potvrdenie, hoci spĺňa ostatné podmienky na využitie uvedenej výhody. *A priori* nemožno vylúčiť, že by daňovník mohol predložiť relevantné dôkazy, ktoré by daňovým orgánom členského štátu zdanenia umožňovali jasne a presne overiť reálnosť a povahu príjmov z dôchodku pochádzajúceho z iného členského štátu. Po druhé nie je sporná daňová výhoda kompenzovaná stanoveným odvodom.

(pozri body 38, 40, 41, 44, 47, 48, 50, 53 – 55, 61 – 63 a výrok)